

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „Choco love” – zgłoszenie nr 11 496 916

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 marca 2015 r. w sprawie R 1369/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi, zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie sprzeciwu oraz odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego „Choco love”; lub ewentualnie
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz przekazanie sprawy OHIM do ponownego rozpoznania;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2015 r. – Republika Grecka/Komisja

(Sprawa T-327/15)

(2015/C 279/52)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, O. Tsirkinidou i A.E. Vasilopoulou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 25 marca 2015 r. „w sprawie zastosowania korekty finansowej do części sekcji EFOGR – orientacja programu operacyjnego 2000GR061RO021 CCI (Grecja – Cel 1 – Rekonstrukcja terenów wiejskich)” w kwocie 72 105 592,41, notyfikowanej z numerem C(2015) 1936 final.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. W pierwszym zarzucie skarżąca twierdzi, że zaskarżonej decyzji brak jest podstawy prawnej albowiem art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999⁽¹⁾, w oparciu o który została ona wydana został uchylony w części w której dotyczy sekcji EFOGR – Orientacja (pierwsza część pierwszego zarzutu); w każdym razie od początku nie zachodziły przesłanki prawne umożliwiające powołanie się na art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 (druga część pierwszego zarzutu).

2. W drugim zarzucie skarżąca twierdzi, pomocniczo względem pierwszego zarzutu, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem granic kompetencji w czasie Komisji (pierwsza część drugiego zarzutu) lub że została wydana po upływie terminu i z naruszeniem istotnych wymogów proceduralnych, kontrydiktoryjności i prawa do obrony Republiki Greckiej (druga część drugiego zarzutu).
3. W trzecim zarzucie skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań państwa członkowskiego.
4. Wreszcie w czwartym zarzucie skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę *ne bis in idem*, jako że nałożyła wielokrotną korektę; w każdym razie nałożona korekta finansowa jest bezwzględnie nieproporcjonalna i należy stwierdzić jej nieważność.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, s. 1).

**Odwołanie wniesione w dniu 24 czerwca 2015 r. przez Geoffroya Alsteensa od wyroku wydanego
w dniu 21 kwietnia 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-87/12 RENV,
Alsteens/Komisja**

(Sprawa T-328/15 P)

(2015/C 279/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Geoffroy Alsteens (Marcinelle, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w sprawie F-87/12 RENV, Alsteens/Komisja;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 listopada 2011 r. w zakresie, w jakim ograniczono w niej do dnia 31 marca 2012 r. okres przedłużenia umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego zawartej z wnoszącym odwołanie;
- zasądzenie od Komisji kwoty w ustalonej tymczasowo wysokości 1 EUR tytułem odszkodowania za szkody poniesione przez wnoszącego odwołanie, a także obciążenie Komisji kosztami postępowania w czterech instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady kontrydiktoryjności oraz naruszenia prawa. Wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej (zwany dalej „SSP”): (i) błędnie odrzucił, jako podlegające odrzuceniu w świetle zasady zgodności, zarzuty oparte na oczywistym błędzie w ocenie oraz naruszeniu zasady dobrej administracji, mimo że Komisja nigdy nie podniosła tego zarzutu niedopuszczalności oraz mimo że strony nigdy nie mogły przedstawić swoich stanowisk w kwestii tej podnoszonej niedopuszczalności; (ii) w każdym razie naruszył prawo stwierdzając, że wnoszący odwołanie nie przestrzegał zasady zgodności.